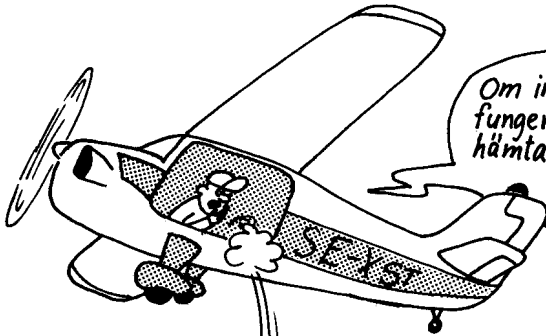

PROPELLERBLADET

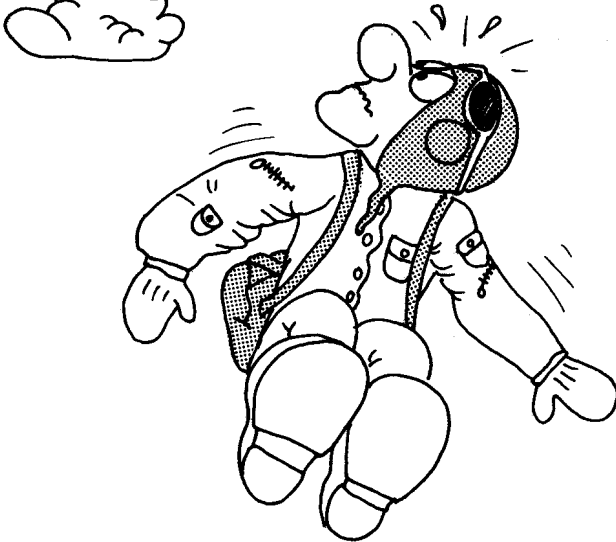
Organ för FFV:s kamratförening

Om inte fallskärmen
fungerar får du
hämta en ny i
förrådet !!

Bengt Sundin
10 år

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Karl Gardh

I redaktionen ingår:

Styrelsen

Föreningens styrelse:

Ordförande:

Karl Gardh, Anders Johanssonsgata 22K, 732 00 Arboga, 0589/13914

V ordförande:

Jan Åke Åkesson, Ekoxgatan 15, 736 00 Kungsör, 0227/12349

Kassör:

Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 00 Arboga, 0589/13548

Sekreterare:

Åke Tedesjö, Bakbordsvägen 14, 724 76 Västerås, 021/354406

KFUM-KFUK repr:

David Molin, Polstjärnegatan 59, 724 60 Västerås, 021/116324

Suppl:

Rune Tellström, Storgatan 28B, 732 00 Arboga, 0589/13612

Suppl:

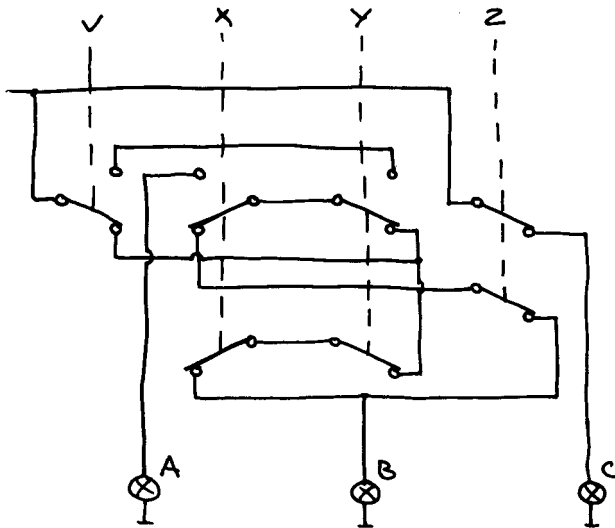
Roland Rehnäck, Iduns Väg 6, 723 55 Västerås, 021/20630

1983 års medlemsavgift 15:- (Femton kronor)

Postgiro 340204-7

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

Rätt svar på föregående Julnöt:

V	X	Y	Z	A	B	C
U	U	U	U	T	-	-
U	U	U	-	T	-	T
U	U	-	U	-	-	-
U	-	U	U	-	-	-
-	U	U	U	-	-	-
-	U	U	-	-	-	T
-	U	-	U	T	-	-
-	-	U	U	-	-	-
U	-	U	-	-	T	T
U	-	-	U	-	-	-
U	U	-	-	-	-	T
-	-	U	-	-	-	T
-	-	-	U	-	T	-
U	-	-	-	-	-	T
-	U	-	-	-	T	-
-	-	-	-	-	-	T

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sid 1	Från styrelsen	
Sid 2	Kantat	William Lindberg
Sid 4	Första fjällturen	"Egon"
Sid 7	Nya stadgar	
Sid 11	Projekt i U-land	Tore Ivarsson
Sid 19	Från Erik Tunås	
Sid 20	Viktigt meddelande	Karl Gardh
Sid 21	Utdrag ur årsmötesprotokoll	
Sid 22	Läkare - mitt tredje yrke	Kjell Söderberg
Sid 27	En flygolycka på Johannisberg	"Valle"
Sid 30	Förändringar inom teleunderhåll	Eine Clasén
Sid 32	En fotbollsmatch	
Sid 35	In Memoriam	
Sid 36	Julnöten	Rolf Olsson

Hej alla glada FFV:are. Nu är det åter dags att sammanfatta årets händelser. Som alla förmodligen redan vet så var det i år 40 år sedan skolan startade. Detta gav oss anledning att försöka ordna extra fylligt program till kamratträffen som programenligt hölls den 16 maj på Lövudden eller rättare sagt på Johannesbergsskolan. Brända av det dåliga vädret vid 1980 års träff ville vi gardera oss för vädrets makter och tack vare studierektor Birger Eriksson som ställde upp till 100 %, fick vi tillgång till skolans alla resurser. Här fanns allt vi kunde önska oss, för att kunna arrangera vår jubileumsträff. Jag tror alla som kom på kamratträffen håller med oss när vi påstår att det var en ovanligt lyckad träff. Mycket talar för att själva kamratträffen även i fortsättningen kommer att hållas på skolan, om vi får för Birger förstås? Dessutom är det så många olika aktiviteter som pågår på Lövudden vid den årstiden och framförallt på helgerna, det måste tingas långt i förväg för att få disponera en lokal där.

Självva årsmötet däremot hölls på Lövudden, liksom den avslutande mid-dagen. Några större förändringar i styrelsens sammansättning blev det inte heller denna gång. Karl-Otto Granath hade p g a flyttning till sydligare breddgrader, närmare bestämt Halmstad, av sagt sig återval. Här vill vi passa på att tacka Karl-Otto för det fina jobb han har gjort i kamratföreningen.

I hans ställe invaldes Åke Tedesjö från Västerås med tidigare erfarenhet från FFVK styrelsearbete. Dessutom har p g a en stadgeändring ytterligare en ledamot invalts i styrelsen, nämligen Rune Tellström från Luleå men numera anställd vid FFV-U och bosatt i Arboga.

Styrelsen har dock på ett mycket tragiskt sätt förlorat en god medarbetare och en fin kamrat, då förre ordföranden och suppleant Göran Norlén (6244) Västerås, omkom vid en trafikolycka i början på augusti.

I skrivande stund har vi börjat jobba med årets propellerblad, som än så länge endast finns i några handskrivna A4-sidor. Vi vill än en gång påminna om medlemsavgiften. Glöm inte att lägga inbetalningskortet i räkningshögen som ska betalas före nyår, för vi utgår ifrån att det måste vara glömska som gör att nästan hälften inte betalar.

Till sist vill vi önska alla FFV:are en GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR.

KANTAT TILL JOHANNISBERGSSKOLANS 40 - ÅRSJUBILEUM 1982

Det var år fyrtiotvå
ja den började då
vår skola som blev FFV
Det var ofredens år
och i oro man går
Hur skulle en framtid sig te?
Det var kämpigt det kan man förkunna
men många erfarenheter blev funna
Om än medlen var små
det löstes ändå
Det var ingenting särskilt med dé

När freden sen kom
då blev det liksom
en ljusnande framtid, trots allt
Man siar och spår
om kommande år
Och det skrivs mången ledande spalt
hur skolan en gång skulle vara
Med bestämdhet man ej kunde svara
Och skolan förblev
och hur man än skrev
Det var ingenting särskilt med dé

Men åren de gick
 man småningom fick
 ett elevhem för vårt FFV
 Elever från norr
 och andra med skorr
 Västeråsare även var med
 Och Tunås var med bland de unga
 och fick dem väl också att sjunga
 Ett sammansatt gäng
 Disciplin lagom sträng
 Det var ingenting särskilt med dé

Den som ledde vår kår
 i en följd utav år
 var en påg ifrån Skåne minsann
 Med en värtalig röst
 gav han eleverna tröst
 Och Ahlgren, så var hans namn
 För hans ögon var elevernas bästa
 och tolerant han var för det mesta
 Men var man dum någon gång
 kanske rektorn blev vrång
 Det var ingenting särskilt med dé

Minnen vi har
 från trivsamma dar
 där på fina Johannisberg
 Något av nostalgi
 väl ligger där i
 när vi tänker på tider som flytt
 Johannisbergstiden för en del är förgången
 Men vi alltid skall minnas den sången
 Då vi klämde i
 på en känd melodi
 En sång om vänskap, ungdom och harmoni

DEN FÖRSTA FJÄLLTUREN

Jag har under mer än 20 år varje sommar vandrat en till två veckor i de svenska fjällerna. Under dessa år har många FFV-are delat mina mödor och upplevelser, kompanjoner som jag trivts med att dela vått och torrt med och som jag nu utan deras samtycke tänkte utlämna, men då jag började skriva kom jag på att det skulle föra allt för långt att på en gång berätta allt, varför jag väljer att till en början återge min fru, Vivi-Anne och fam Hertze, Betty och Stigs samt min första fjälltur. Till de övriga får jag kanske återkomma.

Det var 1962 det började - i Västerbottensfjällerna.

Vi startade vandringsen en bit från Kultsjön utefter Stekenjåkksvägen som då var ny. "Päronsäckar", biltält å 14 kg med järnpinnar och ståhöjd, mat i burk och annat tungt. Stig och jag hade våra kastspön med så någon brist på mat skulle vi inte komma att lida. På vägen upp fick jag kämpa en god stund med en gädda i Risbäcken på ca: 5 kg. Betty påstår nu efteråt att jag förväxlat kilo och hekto men det minns jag inte. I Kultsjön fick vi några präktiga rödingar som vi kokte i en fingerborg, så fisk hade vi fått och ingen tvekan rådde om att vi skulle få mer under vandringsen, det gällde bara att inte föräta sig på den, allt gick bra till den gamla Tjåkkolastugan vid Ransarån. Vi skulle ligga i stugan över natten så vi gjorde upp eld, torkade kläder och satte oss för att spela lite kort. En ny grej togs fram i trivselbefrämjande syfte. Det var en sk myggspiral, en sammetsgrön sak med angenäm doft och god effekt mot mygg allt enligt förpackningen. Efter första given tyckte vi att det luktade "pyton". Vi kastade våra misstänksamma blickar på spiralen som lät en liten tunn rökelseslinga sakta vindla mot det sotiga taket. Efter ännu en kontroll av angivna dofter öppnade vi fönstret och kastade ut "pytonormen" med beska kommentarer om reklamens vilseledande avsikter. Stanken tilltog emellertid och nu var goda råd dyra. Snabbt lokaliserades doftkällan till Stigs väl ingångna sockor som hängde för nära elden och sveddes. Sockorna ut och myggspiralen in. Vedermodorna var dock inte slut med detta ty vi glömde att stänga spjället för natten så när elden falnat vaknade myggen till och i eskader efter eskader anföll de oss hela natten genom skorstenen.

Hälögda men optimistiska fortsatte vi dagen efteråt mot Skiblekåtan där vi skulle tälta. Enligt min mening valdes tältplatsen enväldigt av de övriga i sällskapet utan MBL-förhandling - men sådan fanns inte vid denna tid varför jag hela natten fick ligga och balansera på en stor sten och höra trygga snarkningar från tre nöjda vandrare.

Vi fortsatte dock längs Ransarån mot Ljusliden och Ransarkungens gamla hem. Vi ringer och beställer båttransport till dammen vid Övre Selet. Efter en stund kommer transporten, båten har svårt att hålla tätt men inte kaptenen han är lika talför som en mussla. Väl framme slår vi tältet och lagar mat. Bilen finns över två mil bort men Stig och jag beslutar att gå och hämta den. Vi har turen att efter en kort stund få lift en bra bit på väg och när vi gått en liten bit dyker Klimpfjällsbussen upp och vi får åka med. Vi hjälper bl a till med att lasta av en båt så när vi skall betala får vi starkt subventionerat pris. Snart sitter vi bakom ratten på vår egen bil och vänder kylaren tillbaka mot tältet. Plötsligt står en butiks-buss på vägen framför oss vid Lövberg och fast klockan är 22.30 pågår full kommers. Två rundögda vandrare får komplettera den magra menyn med allt vad bussen förmår. När vi så når våra fruar väcker vi dem med choklad och ägg, de otacksamma sömnutorna anklagar oss för att ha rånat en lanthandel. På vägen hem tankar vi i Saxnäs men får inte betala för en berusad konstnär. När vi avvisar hans generösa erbjudande kastar han upp 250:- i sedlar i luften och går sin väg. Vi samlar ihop sedlarna och ger till mackägaren, betalar vår bensin och får se en del tavlor som vår yvige konstnär åstadkommit. Vi skall besöka en lapsk offerplats i Meselfors och när vi frågar en kofösande dam vägen dit inbjuder hon oss att efter detta besök så skall hon följa oss till riksspelmannen Jon-Erik Öst för en liten pratstund. Vi följer hennes anvisningar och får sedan träffa den riksbekante spelmannen i hans hem.

Från Meselfors åker vi raka spåret till Umeå och summerar vår första fjälltur som verkligt lyckad. Vivi-Anne sade innan resan att något regn blir det inte och de två minuterna stänk vi fick kan inte motsäga hennes spådom.

Slutligen vill jag tacka Rune "Tellis" Tellström för att han skrämt mig till att fatta pennan - nu vet ni också hos vem ni skall klaga.

5205 K-G "Egon" Andersson, Luleå

Föräldrträff

Stadgar för

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

§ 1 Föreningens syfte

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening har till uppgift att främja god sammanhållning och en god anda bland skolans före detta elever.

§ 2 Medlemsskap

Alla före detta elever vid Flygförvaltningens Verkstadsskola i Västerås kan vinna medlemsskap i föreningen genom att erlægga av årsmötet fastställd medlemsavgift.

§ 3 Föreningens styrelse

Föreningens verkställande organ utgörs av en styrelse bestående av ordförande, fem ordinarie ledamöter och två suppleanter. En av de ordinarie ledamöterna representerar KFUK-KFUM, Västerås.

Föreningens och styrelsens ordförande väljs av årsmötet för en period av två år.

KFUK-KFUM:s representant väljs av årsmötet för en period av två år.

Övriga fyra ordinarie ledamöter väljs av årsmötet för en period av fyra år. För att säkerställa kontinuiteten i styrelsen bör detta val ske så att endast två av ledamöterna väljs vid varje årsmöte. Fyllnadsval efter ledamot som avgått under sin mandatperiod kan dessutom ske.

Suppleanterna väljs av årsmötet för en period av två år.

Styrelsen utser inom sig vice ordförande, kassör och sekreterare. Den sammanträder på kallelse av dess ordförande eller då minst tre ledamöter så påfordrar. Styrelsen är beslutsmässig då minst tre av dessa ledamöter är närvarande. Vid förfall av ordinarie ledamot tjänstgör suppleant.

§ 4 Årsmöte

Årsmötet är öppet för alla medlemmar i föreningen och är föreningens högsta beslutande organ. Ordinarie årsmöte skall hållas varje år med jämnt. årtal tidigast den 10 maj och senast den 10 september, på plats

som styrelsen bestämmer. Kallelse till årsmötet skall meddelas minst 14 dagar i förväg genom "Propellerbladet" eller cirkulärskrivelse.

Vid ordinarie årsmöte skall följande ärenden förekomma:

1. Val av ordförande och sekreterare för årsmötet
2. Val av två justerare för årsmötesprotokollet
3. Fråga om årsmötets utlysning
4. Styrelsens redogörelse för föreningens verksamhet under den gångna verksamhetsperioden
5. Revisorernas berättelse över styrelsens förvaltning under den gångna verksamhetsperioden
6. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
7. Val av ordförande i föreningen och dess styrelse
8. Val av ordinarie ledamöter i styrelsen
9. Val av suppleanter i styrelsen
10. Val av två revisorer och suppleanter för dessa
11. Val av minst två ledamöter i valberedning, varav en sammankallande
12. Medlemsavgiftens storlek
13. Förslag från styrelsen
14. Förslag som av medlem inlämnats till styrelsen minst en månad före årsmötet.

Medlemmarna kan dessutom enligt styrelsens beslut kallas till extra årsmöte för behandling av frågor som styrelsen finner böra hänskjutas till föreningens medlemmar för avgörande. Kallelse till sådant årsmöte skall ske på samma sätt som gäller för ordinarie årsmöte.

§ 5 Räkenskaper

Föreningens räkenskaper avslutas den 31 mars varje år med jämnt årtal. Räkenskaperna, jämte erforderliga handlingar, skall senast en månad före årsmötet tillställas revisorerna, som till årsmötet avlämnar berättelse för den gångna verksamhetsperioden.

§ 6 Stadgeändring

Ändring av dessa stadgar kan ske vid ordinarie årsmöte om detta meddelats i kallelsen till årsmötet. För beslut om stadgeändring fordras 3/4 majoritet.

§ 7 Föreningens upplösning

För beslut om föreningens upplösning fordras 3/4 majoritet vid två på varandra följande årsmöten, varav ett skall vara ordinarie årsmöte. Frågan får endast behandlas av årsmötet om detta i kallelsen särskilt angetts.

Förändrade stadgar

Kamratföreningens årsmöte 1982 beslutade enhälligt att anta nya, reviderade stadgar. Frånsett en hel del språkliga justeringar innebär de nya stadgarna följande väsentliga förändringar jämfört med de föregående.

§ 2

Villkoren för medlemskap fastställdes av 1980-års årsmöte, och ingår numera i föreningens stadgar.

§ 3

Kamratföreningens styrelse utgörs i fortsättningen av ordförande och fem ledamöter, dvs en utökning med en ledamot. En av de fem är som tidigare representant för KFUK-KFUM och väljs på två år, dvs vid varje årsmöte. De övriga fyra väljs för en period av fyra år. Två ledamöter väljs vid varje årsmöte.

Genom denna ändring kan arbetsbelastningen på styrelsens ledamöter minskas en del, och dessutom garanteras kontinuiteten bättre eftersom två ledamöter alltid kvarstår i styrelsen efter varje årsmöte.

I paragrafen har dessutom en del formaliteter i styrelsens arbete fastställts.

§ 4

Tidpunkt för årsmötet har fastställts, likaså krav på att årsmötet skall behandla frågan om utlysning, ansvarsfrihet för styrelsen och medlemsavgiftens storlek.

§ 5

Föreningens räkenskapsår har nu fastställts att omfatta perioden 1 april jämnt år - 31 mars jämnt år.

§ 6

För att ändring av stadgarna skall få ske, måste detta ha meddelats i kallelsen till årsmötet. Skälet är inte i första hand att undvika "kupper", utan att stadgeändringar skall vara väl förberedda.

§ 7

Enligt de gamla stadgarna skulle föreningens tillgångar efter upplösning överlämnas till KFUK-KFUM. De nya stadgarna överlåter till det upplösande årsmötet att fatta beslut om hur tillgångarna skall disponeras.

5524

Ring 021-127030
för att prata tillbehör
med Arne (5703), Christer
Stig eller Roger

Alla tillbehör till databehandling
kan du köpa från En leverantör !

T ex

MAGNETMEDIA: Disketter, skriv-
packar, magnetband

TILL SKRIVARE: Färgband, papper,
skrivhuvuden, ljuddämparhuvar

ÖVRIGT: Spänningsstabilisatorer,
terminalmöbler, brandsäkra skåp

TELUB SERVICE
Djäknebergsgatan 7
724 61 VÄSTERÅS

OBS ! ! Alla "gamla" FFV-are har 20 % rabatt på disketter som
beställs senast 31 januari -83

PROJEKT I U-LAND

Tore Ivarsson

FFV-tiden och dess minnen lever med mig och säkert med många andra FFV-are, som något av det bästa vi upplevt i våra liv.

Kamratskapet kanske allra mest är det som på något sätt överlevt andra konstellationer du fått genom andra skolor och andra arbetsplatser efter FFV. När därför kompisen från fyra FFV-år, Åke Tedesjö, efter många år i förskingringen ber om bidrag till årets propellerblad så kan man bara inte tacka nej.

Visst är vi lite nyfikna var och en av oss och undrande "hur har det gått egentligen för honom o.s.v", så varför inte, gör du som jag, skicka några rader om något du upplevt till nästa propellerblad.

Faraonernas land

Min berättelse handlar om några år från en tid då jag arbetade och bodde i Egypten, dit jag flyttade 1971. Viss envishet att stå ut med de primitiva förhållanden som råder i ett sk u-land men också trivsel med speciellt dess människor gjorde att jag stannade där ända till 1978. För många av er är tanken på krig Israel Egypten inte långt borta när ni först tänker på Egypten, men för andra är nog pyramiderna det som först blir påtänkt. Just Egyptens gamla faraonska historia var också det som vi utlänningar inte kunde låta bli att fascineras av och intressera oss för på vår fritid. Jag hade många tillfällen att förstummas av minnen från den mer än 5000 åriga gamla civilisationens trakter eftersom det projekt jag var satt av mitt bolag att leda var just genom dessa trakter. Vårt projekt började i Cairo i norr och slutade i Asswan i Söder. En koaxialkabelldängd på mer än 1000 km skulle grävas ner och 29 telefonstationer skulle installeras och idriftsättas.

Teleprojekt

Mitt bolag LM Ericsson och det Egyptiska televerket hade tecknat ett kontrakt där sträckan Cairo-Asswan skulle färdigställas på mindre än 3 år, med hjälp av utländsk expertis. Den som känner u-land förstår att detta skulle bli tufft, 40-45 grader varmt nära 6 månader om året, dåliga transportleder, sporadiskt asfalterade vägar med hål som man fick köra slalom kring osv. Dessutom ansåg den egyptiska personalen som stod till vårt förfogande att övre Egypten ej var civiliserat och att arbete där ansågs vara straffkommendering. Tyvärr ansåg somliga av mina utländska kollegor detsamma.

Tvärstopp

Mycket riktigt, när projektet kommit 100 km söder om Cairo blev det tvärstopp. Dessa 100 km och 4 stationer hade tagit mer än 1 år att färdigställa. En snabb-kalkyl visade då att om denna långsamma takt bibehölls skulle projektet bli klart först 1981.

Varför blev det projektstopp? Anledningarna var många men mest berodde det på den dåliga traktamentsersättning televerket bjöd sin personal. Man fick inget över av traktamentet och därför var det faktiskt omöjligt för personalen att stanna borta från Cairo, där man vid sidan om sin televerksanställning hade någon form av extraförtjänst. Man hade en liten kiosk för läskedrycksförsäljning eller kanske reparerade man TV och radioapparater där förtjänsten gav det plus till privatekonomin som behövdes för att leva drägligt.

Man ska komma ihåg att leva drägligt i Egypten ej är någon självklarhet. Hade samma personal varit anställda av ERICSSON så hade denna haft 5 ggr bättre traktamentsersättning.

Rallare

När nästa tiomilæetapp pågått någon tid började även otillfredsställelse infinna sig bland den utländska personalen.

Vi var en sorts rallare och någon kommunikation bakåt till Cairo och våra familjer hade vi inte förrän vi själva färdig ställt telefonförbindelserna. Övernattningarna var provisoriska.

Där det fanns hotell var standarden så låg att endast loppor och löss trivdes.

Mathållningen var hygieniskt svår och bakteriefloran ute i byarnas restaurangkök ställde till besvär för våra magar, mest förstås hos oss utlänningar.

Lagom försiktighet gjorde att magen snart hade vants vid det som bjöds ute på landsbygden, dock inte allas. Jag minns speciellt en kollega som var oemotståndligt förtjust i den egyptiska vita getosten, så förtjust att han köpte och åt ost från dammiga flugfyllda bygators "under bar himmel"-affärsdiskar, med följd att han nästan alltid hade "jella-mage". Jella är arabiska och betyder skynda så då förstår alla vad "jella-mage" betyder.

Polis och tjuv

Det var inte bara magarna, som ibland hindrade utlänningarna att utföra sitt projektarbete, utan också säkerhetspolisen som avkrävde speciella passertillstånd för arbete utanför Cairo's stadsgräns.

Dessa tillstånd gällde i 3-månaders perioder. Vid förnyelser hände det att flera månader gick till spillo innan du hade tillståndet åter. Därför hände det ofta att utländsk personal satt sysslolös i Cairo utan tillstånd. Detta system med resettillstånd infördes av ryssarna och upphörde med dem när Sadat kastade ut dem 1973.

Egyptierna är inget tjuvaktigt folk. Deras hederlighet är stor och kanske är deras religion och tro på Allah anledningen till att så lite våld och tjuvnad i västerländsk stil förekommer. Vårt projekt utsattes dock för kabeltjuvar, som om nätterna grävde upp och stal nerlagd koaxialkabel. Kopparen i kabeln kom säkert till användning i turistbazarernas kopparkannor.

Polisen tog emot våra anmärkingar om stölderna men ville eller rättare sagt vågade ej nattpatrullera avsnitt av kabelsträckningen där upprepade stölder skett.

Det var en allmän uppfattning att landsvägarna inte var för vanligt folk utan endast för dom som bar vapen i hand.

Ligor t o m överföll mindre polisstationer för att på så sätt skaffa vapen.

Emellertid accepterade polisen att ett larm kopplades från kabeln till polisstationen där en av vår egen personal skulle finnas för att bistå vid larm. En natt när larmet gick ryckte polisen ut för att gripa tjuvarna. När 70 km avpatrullerats utan att hitta några tjuvar blev poliserna så arga att man satte av vår man vid vägkanten och vägrade honom återfärd till staden. Han fick tillbringa resten av natten att själv försöka ta sig tillbaka och efter den episoden var ingen villig längre att bistå polisen i dess strävan att fånga tjuvarna.

Nå, genom ett tips kunde polisen någon vecka senare gripa tjuvligan.

Trafikolyckor

Dåliga vägar, åsnekärror, kor, får och förstås människor som är ovana vid modern biltrafik gjorde att olyckor måste hända. En sådan hände mig själv när en bonde sprang ut framför min bil, träffades av kylaren och kastades upp på vindrutan och föll blödande och medvetslös ner bredvid bilen. "O Gud" sa jag till min egyptiske kollega, "nu har jag kört ihjäl en människa".

"Nädå, sa kollegan "han lever". Mer hann vi inte.

En skara på 50-100 människor hade nästan genast samlats kring oss och olycksoffret. Polis kom springande från den 200 m bort liggande vägsparren där vi normalt skulle stannat för att kontrolleras. Polisen stoppade en långfärds taxi och drog snabbt in mej och min kollega ovanpå taxins passagerare, samtidigt som han skrek till chauffören att trampa gasen i botten "innan mer blod flyter". 3-4 km bort låg Lerhyddebyn där taxin stannade och där vi lämnade den för att prommenera till byns polisstation. Där mottogs vi av chefen, en major, som bad oss skriva våra versioner av olyckan.

Order gavs till en bredvidsittande telefonist att kalla på ambulans för trafikoffret. Operatören hade något som mest liknade en tramp-symaskin och jag såg hur han slet och drog i kopplings-snörena för att få kontakt med ambulanscentralen.

På min fråga hur den skadade mådde om han levde eller ej svarade majorn att detta inte var något att bekymra sig för. Olyckor händer varje dag och dessa människor är inte mer än dumma åsnor. Plötsligt fick vi annat att tänka på. Utanför polisstationen hade en stor grupp samlats. Vi oroades för vi visste att i Övre Egypten förekom fortfarande blodshämnd. Majoren skickade ut några soldater som med gevärsskott i luften försökte skingra hopen av människor.

Två i skaran anmälde att de kände den påkörde bonden och ville därför komma in på stationen. Det fick de, men genast de kommit in började ett slagsmål mellan dem och soldaterna. Jag visste inte anledningen då utan fick först senare veta att vid visiteringen hade soldaterna funnit en pistol hos den ene mannen. Jag blev förstås lite skrämmd men lugnades med att mannen aldrig skulle våga använda den när han kunde bli identifierad, utan kanske bara när han kunde döljas i en folkhop.

När jag återkom till Cairo togs en diskussion upp mellan mitt bolag och polisen huruvida det var lämpligt att stanna kvar i landet eller inte. Om bonden dog var det nog bäst att lämna Egypten blev rådet men först måste vi få klarhet om bondens tillstånd. Vid fann honom på ett regionssjukhus där man beslutat om amputering av ett ben. Vi fick tillstånd att ambulansförflytta honom till ett privatsjukhus i Cairo där man inte amputerade något ben utan klarade att återställa honom. 3 månader senare kunde han lämna sjukhuset.

Pengarna slut och krig

Problemen för projektgenomförandet tycktes aldrig ta slut. Den utländska expertisen kostade utländsk valuta och snart var denna slut och enda lösningen var att skicka hem utlänningarna.

I oktober 1973 kom så också kriget som alla väntat. Även kriget med Israel påverkade projektet genom att televerkets knappa resurser sattes in att hålla igång telenätet vid Röda Havet och Suezkanalen, liksom att dessa områden fick prioritering 1974-75. 1975 var endast två utlänningar kvar i projektet för Övre Egypten, jag och en italienare. Vi var båda övertygade om att vi skulle driva och färdigställa "vårt" projekt ända ner till Asswan.

Egyptiserade

Vid det här laget pratade vi båda hygglig arabiska. Vi hade ju levt med den egyptiska personalen i fält under primitiva förhållanden och visat att vi inte var några bortskämda utlänningar. Visst kunde ingenjörerna engelska, men montagepersonal, förmän och grävare kunde bara arabiska så antingen du ville eller ej lärde du dej arabiska.

Vi hade också fått televerkschefernas förtroende med generaldirektören i spetsen att lyssa på våra förslag hur vi skulle kunna genomföra projektet till slut. Våra egna chefer var mindre positiva men till slut gav de också med sig. Förslaget innebar en mindre ändring av den egyptiska statsförvaltningens regelbok vilket tog någon tid att genomföra.

Vi ville och fick låna televerkets personal till LM Ericsson för det direkta montage- och arbetsledar-jobbet.

LM Ericsson betalade denna personal attraktiva löner. Vi tänkte inte använda några dyra maskiner som oftast gick sönder och saknade reservdelar.

Vi var rädda om landets begränsade utlandsvaluta och när televerket såg att projektet kunde genomföras med betalning till 90% i landets valuta fick vi deras välsignelse.

Slutet gott

Min italienare och jag kände våra egyptier som vi lånade till Ericsson. Vi köpte två lastbilar och några personbilar, men som sagt inga maskiner, utan 1000 spadar och korpar för kabeldikesgrävning.

Visst, utnyttja det som landet har gott om, nämligen arbetskraft.

Vi slog oss helt enkelt ner med byrådet ute i byarna och bad om manfolk för grävningen allteftersom projektet passerade dessa. Vi hade som mest en gång nära 600 man utplacerade med 5 meters lucka för grävningen. Ni kan tro att det grävdes och installerades för glatta livet nu när betalningen var den rätta, men också för, vilket jag påstår utan skryt, två utlänningar som kändes som någon av dem själva.

Tänk, på det här viset avvecklade vi de sista 450 km på mindre än ett år att jämföras med 5 år för den första hälften av projektet. Visst kunde dom jobba!

Käre FFV-vän! Det är min önskan att de här raderna ska kännas mycket personliga, skrivna just till Dig! Varför? FFV:s Kamratförening, varje dess medlem, har genom åren blivit en del i mig.

1982 - ett jubel-år! KFUK-KFUM har fyllt 60 år, lägergården Rävås 25 år, vid jul genomföres den 50:e julen för ensamstående och så FFV:s 40 år. Den sistnämnda gav mig mest! Då fick jag personligen möta så många med vilka jag är förbunden i gemenskap framsprungen ur det fina samarbete som elevåren på skola och elevhem gav. Samarbetet mellan FFV och KFUM förde mig in i en omsorg som ständigt inspirerade. Inte var det väl alltid så lätt att finna vägarna till växande uppgifterna som ökat elevantal och nya elevhem gav. Dock, det kändes så viktigt att hindren måste övervinnas. Min livssyn har varit förankrad i tron på de knäppta händernas resurs, d v s att det finns en bönhörande Gud. Inte har jag själv kunnat leva upp till de krav detta innebär. Men trots detta - på osynliga vägar har lösningar kommit. I den långa kedjan av elever var Du en länk. Det var Dig det gällde, Din ungdomstid skulle få en god grund för personlighetsutveckling. Du och Dina kamrater gav entusiasm och arbetsglädje. Tack för Din vänskap!

Tack vare hängivna föreståndare, husmödrar och övrig personal samt förtroendefullt samarbete med Flygförvaltningen och skolorna kunde målsättningen, enl många elevers vittnesbörd uppnås, så gott det nu gick! Inte minst 40-årshögtiden gav mig detta intryck. Därför är jag så tacksam över att jag fick vara med. Tack för att Du kom. Du som inte kom denna gång, Du kommer väl 1984.

I skrivande stund är det höst på Lövudden med granna färger. Snart hoppas vi på grävskopor som ska starta jobbet med utbyggnad av bl a ett kapell. Vill Du vara med om att förverkliga denna snart 20-åriga dröm, sänd en slant till KFUK-KFUM, postgiro 25 800-4! Utbyggnaden ska också ge ny entré och andra välbehövligen utrymmen - till fortsatt tjänst och människors glädje!

Till sist - min hälsning till Dig innesluter en varm förhoppning att FFV:s Kamratförening ska leva vidare, att dess styrelse ska få Din uppmuntran för sin fina insats, att vi alla får uppleva en god, välsignelserik jul och ett gott nytt år!

Varmt är Du hälsad av tillgivne vännen Erik Tunås.

P.S. Idag, 27/10, hade jag glädjen träffa Allan Luks (6236) på dagkurs vid Lövudden. Det var roligt!

VIKTIGT MEDDELANDE

Vid årsmötet framfördes ett önskemål med förfrågan om föreningen skulle vilja medverka till framtagandet av en minnesskrift innehållande uppgifter om skolans tillkomst, liv och leverne.

Det beslutades också att ett upprop skulle göras till föreningens medlemmar genom propellerbladet om hjälp med insamlandet av fakta.

Det är ju tyvärr så att alla blir vi äldre, den ene efter den andre - det gäller både f d lärare och elever - flyttar, glömmar, faller ifrån och tar med sig sin pusselbit.

Vi vet i stora drag hur skolan kom till genom ett beslut vid dåvarande flygförvaltningen, hur samarbetet med KFUM och deras försök att ordna elevhem gick till. Hur den gamla då obebodda herrgården Johannesberg kom att bli det första elevhemmet. Vi vet också att den första rektorn hette Sven Nylander.

Men det behövs lite mer "kött på benen" som man säger. Vi vet inte mycket om hur t ex de första eleverna hade det på skolan och elevhemmet. Om vilka som var lärare vid starten. När de olika flygplanstyperna kom. Hur det var på skolan före branden 1948.

Minnesskriften är tänkt att dokumentera inte bara kalla fakta utan även episoder från skolan, elevhemmet och fritiden som är värda att bevaras.

T ex om flickor, eller när grabbarna ett år skulle få bygga ett eget flygplan. Om skolresor, glada och sorgliga episoder. Vilka som var lärare, föreståndare, husmor, vaktmästare osv,

Om när var och hur segelbåtarna och 10-huggarna kom. Om hur det gick till när bastun brann upp.

Som ni förstår så passar vi här på att vända oss till alla läsare av propellerbladet. Ta en funderare på hur det var när just jag var på skolan, på elevhemmet inte bara Johannesberg och Lövudden, utan även elevhemmen i övriga landet där vi blev placerade. Skriv några rader och berätta. Ju fler pusselbitar vi kan lägga ihop desto bättre och mer komplett kan en minnesskrift bli. Skicka gärna foton. Vi lovar att ni får dem tillbaka om ni så önskar.

Tack på förhand.

Utdrag ur protokoll fört vid FFVK:s årsmöte den 16 maj 1982

- §10 Roland Renbäck föredrog styrelsens förslag angående ändrade stadgar för föreningen. Årsmötet beslöt enhälligt enligt styrelsens förslag.
- §18 Årsmötet beslöt att följa styrelsens förslag angående medlemsavgifterna, vilket innebär för 1983 oförändrat 15:- kr och för 1984 20:-.
- §19 Övriga frågor
Rolf Olsson tog upp frågan angående anslutning som "ständig medlem".
Beslöts att styrelsen skulle utreda formen för detta. Riktlinjerna bör vara att medlem kan lösa en s k "Hedersbetydelse" eller dylikt för förslagsvis 100:- kr men för övrigt betala full årsavgift. Förslaget skall publiceras i nästa nr av Propellerbladet.
- §20 Ordf avslutade mötet med förhoppning om en stor anslutning till 1984 års kamratträff.

Det här årets utgåva av Propellerbladet har gått ut till 712 (618) adresser. Under 1982 har 306 (274) medlemmar betalat sin medlemsavgift. Siffrorna inom parentes gäller föregående år. Med detta Pb sändes även en påminnelse ut till samtliga "kända" medlemmar som "glömt" att betala in sin avgift 1982.

LÄKARE - MITT TREDJE YRKE

Kjell Söderberg

Denna berättelse som jag lovat skriva för Propellerbladet påbörjades i jourrummet på Köpings Lasarett. Jag tjänstgör som primärjour på medicinakuten lördag-söndag och det innebär att jag har ansvaret för, utöver de patienter som söker akut, två medicinavd, fyra långvårdsavd och halva intensivvårdsavd, totalt 150-200 patienter.

Om jag ska börja från början så föddes jag i en liten by utanför Luleå i Norrbotten mitt under brinnande krig år 1940. Efter sju år i folkskolan började jag arbeta och tjäna pengar. Första arbetet var som bonddräng hos en granne, där jag var i två år. Under den tiden var jag mycket intresserad av flyg, ville helst bli fältflygare (jag tog senare certifikat som privatflygare). Min far hade en liten elfirma och därför blev jag även intresserad av svagströmsområdet. När jag en dag såg en annons om internatutbildning till Telemontör i Flygförvaltningens regi, tyckte jag detta var en bra kombination av mina intressen, sökte och kom in hösten 1956. Jag kommer ihåg en skojig episod första kvällen i dagrummet på Johannisberg, när jag hörde skåningarna prata trodde jag de var engelsmän.

Efter utbildningen vid FFV i Västerås och praktik på F21, där jag även gjorde värnplikten arbetade jag några år på RFN i Vidsel. Jag ville gärna fortsätta att utbilda mig och flyttade därför till Arboga och tog examen som teleingenjör 1965. I Arboga låg CVA (nu FFV Underhåll) och helt följdriktigt fick jag anställning där på radiolänksektionen. Där blev jag kvar i tolv år och arbetade under den tiden med telekommunikation. Hela tiden tyckte jag att arbetet var mycket roligt och stimulerande, det ingick bl.a utlandsresor där jag ofta kom i kontakt med ledande tekniker inom telekommunikationsområdet.

Egentligen vet jag inte när jag första gången funderade på att bli läkare. Någon gång i 17-18-årsåldern hade jag tankar på detta, men eftersom jag då hade enbart 7-årig folkskola var det helt orealistiskt. Jag kommer även ihåg att vid en semesterresa i slutet av 60-talet köpte jag en liten flaska whisky till min far. Han hade då besvärlig kärlekskramp och jag hade läst att alkohol vidgade kärlen och därför lindrade kärlekskramp. På flaskan skrev jag en liten lapp med ordinationen "en matsked varje morgon" och undertecknade med Dr Söderberg. Nu har många i Köping-Arboga området burkar ordinerade av Dr Söderberg.

I mitten av 70-talet ändrades intagningsreglerna till universitetet så att även "äldre" fick möjlighet att söka in. Det har tidvis varit mycket debatt om äldrestuderande, men jag tror att speciellt i ett sådant yrke som Läkare har man mycket fördelar med livserfarenhet, om man känner till arbetslivet osv.

Det som definitivt fick mig att fatta beslutet att helt byta yrke var att mitt äktenskap sprack efter 16 år. Jag hade då ett mycket stort behov att helt byta livsstil och efter komplettering av mina betyg sökte jag in till Läkarlinjen i Uppsala. Hösten -78 påbörjade jag studierna med anatomi. För att lyckas med en utbildning som denna bör man ha ett brinnande intresse eftersom man förutom de ekonomiska uppoffringarna, även får använda det mesta av sin vakna tid till studier. Om jag tar anatomin som exempel så ska man lära bl.a kroppens ben, blodkärl, muskler, organ o s v namn (på Latin och Svenska) funktion och placering.

De första 2 1/2-3 åren är helt teoretiska, man bygger på hela tiden med Kemi, Fysiologi, Mikrobiologi, Patologi där obduktion ingår osv. Därefter följer en termin Internmedicin och en med Kirurgi. Grundutbildningen i Kirurgi omfattar teoretiska studier om olika sjukdommar och man får även assistera vid olika operationer samt lära sig att sy. Under dessa två terminer har man mycket kontakt med patienter, man tjänstgör på avdelningarna parallellt med studierna.

Patienterna som ligger inne på avdelningen delas mellan Läkarkandidaterna (som man nu kallas) man sköter patienten, är med på olika specialundersökningar och prover, men hela tiden är avdelningsläkaren ansvarig. Egna operationer får man göra först under allmäntjänstgöringen efter grundutbildningen.

Efter fyra år får man så äntligen sitt första vikariat som underläkare. Jag hade turen att få arbete på Medicinkliniken i Köping, ett bra lasarett i lämplig storlek. Första dagarna när jag började arbeta som läkare var helt fantastiska men otroligt jobbiga. Jag var stationerad på en avdelning och hade dessutom mottagning tre halvdagar i veckan. Efter att ha arbetat i många veckor, fick jag så min första ensamma primärjour på medicinakuten och utrustades med en sökare för att alltid vara kontaktbar. Första gången det pep i den kände jag mig lätt stressad, men jag vande mig fort.

När jag gått jour några gånger befann jag mig en kväll på en avdelning för att se till en dålig patient. Då helt plötsligt fick jag akutlarm, tre snabba pip, på min sökare och växeln meddelade att jag omedelbart skulle infinna mig på akutmottagningen. När jag kom dit 30 sek senare låg där en kvinna i 50-års åldern som kommit i privatbil och hade vid inkomsten hjärt- och andningsstillestånd. Personalen hade redan påbörjat hjärtmassage och andningshjälp. EKG visade en rak linje. Även narkosläkaren kom nu och patienten intuberades, dvs man förde ned en grov plastslang direkt i lungorna, som sedan kopplades till en respirator. Därefter sprutades adrenalin direkt i blodet och jag defibrillerade (en kort strömstöt) med ökande effekt 3-4 gånger. Hjärtat började slå efter någon minut och därmed fick patienten även viss spontanandning.

Hon transporterades sedan till intensivvården, fortforade medvetslös, men vaknade något halvt dygn senare. Hon låg sedan flera veckor på avdelning och var sista gången jag såg henne relativt pigg. Så dramatisk är inte juren vid alla tillfällen, men man får alltid vara beredd att någon allvarligt sjuk person kommer in till akutmottagningen.

Nu under hösten fortsätter jag grundutbildningen med Hud, Infektion, Rättsmedicin och just nu Psykkursen. I genomsnitt var tredje vecka åker jag till Köping och går primärjour 1-2 dygn.

Jag har inte ångrat att jag tog steget och började på Läkarutbildningen. Man måste vara intresserad av människor och lära sig att lyssna på olika problem, både psykiska och fysiska, för att bli en bra läkare, och där har jag mycket nytta av mina tidigare livserfarenheter bl.a från FFV i Västerås.

TELUB SERVICE --

Servar datorer, terminaler och kringutrustning.

Vi är en neutral rikstäckande serviceorganisation som kan ta totalansvar för hela system, oavsett fabrikat.

En nyhet: Vi har nu "inskicksservice" med fasta tider och priser på Luxor ABC 80 och -800.

Ring 021-127030! Då får Du svar på vad vi kan göra för Dej, -var Du hittar närmaste servicekontor etc.

Arne (5703), Stig, Roger, Christer

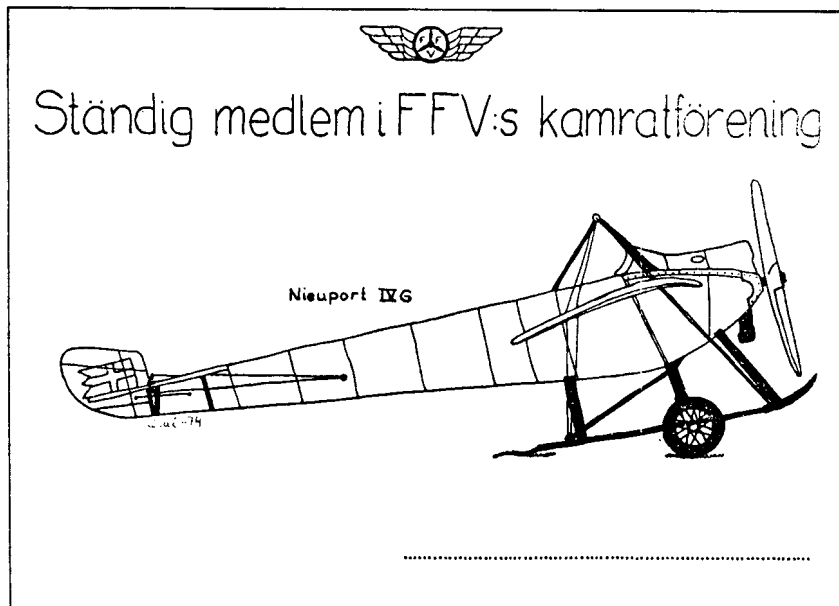
Ständigt medlemskap?

På årsmötet föreslog kassören att möjligheten till ständigt medlemskap skulle slopas. Styrelsen fick fria händer att besluta i den frågan. Årsmötet rekommenderade dock att man skulle kunna behålla möjligheten för medlemmarna att skaffa sig det gamla fina medlemskortet. Den som gärna skulle vilja ha ett sådant medlemskort skulle kunna få köpa ett för t ex 100:-.

Styrelsen har nu beslutat att fr o m 1983 kan inte längre ständigt medlemskap lösas. Den som däremot gärna vill äga ett sådant kort kan få köpa detta för 75:-. Denna summa gäller endast medlemskortet som sådant. Medlemsavgiften på 15:- för 1983 ingår alltså ej.

Vill Du ha kortet så sätt in 75:- på FFVK:s postgirokonto 340204-7 och skriv "Medlemskort" på talongen så skickar vi det gamla fina personliga medlemskortet.

Styrelsen

En flygolycka på Johannisberg

- Det där är en gammal tysk stridsflygare, en som var med i kriget. Han var ett av essen!

Tvåorna som visste bättre än oss ettor kunde ge besked, när vi i augusti 1955 som nykomlingar med gapande munnar för första gången beundrade flygplanets manövrar. Ingen av oss hade någonsin sett något liknande.

Planet som fångade vårt intresse var en Klemm 35 som bogserade segelflygplan på Johannisbergs flygfält. Själva uppdragandet var förstås inte särskilt upphetsande, men återflygningen!

Med eleganta svängar avlämnades bogserlinan, med en hisnande och djärv manöver lade piloten planet i landningsvarv. Det var looping, immelmann-sväng, roll, vingglidning och andra fina grejer. Varje lördag och söndag bjöds vi på gratis underhållning i form av flyg-uppvisning i den högre skolan.

Men plötsligt tog det hela tvärt slut - på ett mycket dramatiskt sätt. Av någon anledning missbedömde piloten trots sin långa erfarenhet en manöver, eller också blev det något tekniskt fel på planet. Olyckan var fruktansvärd. Med nosen först och med full fart störtade planet.

Det här hände annandag pingst 1956, den 21 maj.

Nedslaget skedde strax söder om FFV, i skogsbrynet mellan skolan och den hangar som numera också gör tjänst som skollokal. Eftersom det var helgdag fick vi nyfikna FFVare nöja oss med att hänga utanför staketet. Inte kunde vi se särskilt mycket, men vi kunde i alla fall räkna ut att piloten inte hade klarat sig. När vi på tisdagen kunde betrakta förödelsen på nära håll stod det hela klart för oss: det här kom ingen levande ur.

För oss som i nära ett år på avstånd hade beundrat piloten kändes det extra sorgligt. Det var som om vi hade förlorat en vän. Den tyske, för oss namnlöse, piloten var ju på sätt och vis en idol för oss grabbar vars flygintresse nu fick sig en knäck: tänka sig att en så skicklig pilot kan förolyckas...

På lunchrasten kastade vi oss över VLT, och där kunde vi läsa att piloten "råkade i samband med landning efter uppboisering av ett segelflygplan komma i sådant läge med sin maskin att han i 30 graders vinkel gick mot marken och störtade i ett dike alldeles invid fältgränsen på ett område som disponeras av flygvapnet". Dagen därpå, den 23 maj, kunde vi läsa att "Tillståndet är oförändrat och utgången anses fortfarande som ovisst". Det betydde, menade vi, att slutet nalkade sig för vår okände vän.

Men piloten klarade sig! Han heter Ernst Olbrich, och han var tills för något år sedan bosatt i Västerås, men har nu flyttat till USA. Han var mycket riktigt stridsflygare under världskriget, och en mycket skicklig sådan. Han var till och med så bra att han varit flyglärare i tyska flygvapnet. Däremot var han inte gammal. Bara 40 år när kraschen inträffade.

Han fick visserligen mycket svåra skador, men han repade sig förvånansvärt snabbt. Ett komplicerat benbrott - som läkarna inte fick någon riktig fason på - och förlust av ett öga blev bestående minnen. Förlusten av ögat var svårast: därmed var det slut med flygningarna. Det illa läkta benbrottet gav senare problem med ryggen. Ett halvt års sjukhusvistelse behövdes, men sen var han igång igen. Det var hans starka fysik som blev räddningen.

Själva olyckan har han inget minne av. I efterhand har han dock dragit sig till minnes att han strax innan kände att det luktade bensin. Han hade också bestämt sig för att - efter landningen - kontrollera varifrån lukten kom. Kanske var bensinkoncentrationen

starkare än han i verkligheten upplevde. Kanske var den så stark att han för en kort stund blev omtöcknad den här majdagen för 26 år sedan.

Klockan var 11.25 när olyckan inträffade. Ernst Olbrich skulle bara landa innan det var dags att åka hem för att äta lunch. Men landningen blev istället en krasch som ändade hans karriär som flygare. En krasch som lyckligtvis slutade med att han fick behålla det mesta av sin hälsa.

5524 "Valle" Rehnäck

Vi kommer även i år att dela ut 10 stycken penninglotter bland betalande medlemmar. Årets "Morot" lottas ut bland inbetalda medlemsavgifter som är poststämplade senast den 31 mars 1983.

Ständiga medlemmar deltagar automatiskt. De tio lyckliga vinnarna får sin lottsedel omkring den 1 maj och namnen meddelas i nästa Pb. Så tag chansen, snabba på med inbetalningskortet så kanske Du vinner storkovan i vår!

Styrelsen

EN JULHÄLSNING

Jag är väldigt tacksam för att på detta sätt genom Propellerbladet få sända en hälsning till alla f.d. FFV-elever och ber att få önska Er alla en GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR! I denna hälsning instämmer hela familjen: min hustru Signe, samt våra döttrar Eva, Marie, Kristina, Margareta och Gertrud!

Eder

David Molin

FÖRÄNDRINGAR INOM FÖRSVARETS TELEUNDERHÅLL

Eine Clasén

För de av Propellerbladets hängivna läsare, som av någon anledning inte känner till de förändringar som är på gång inom Försvarets Teleunderhåll följer här en kortare redogörelse av de viktigaste förändringarna, som troligen kommer att införas under de närmaste åren.

Den stora förändringen blir att underhållet som nu är indelat i tre nivåer övergår till två. Dessa nivåer kommer att benämnas främre och bakre. Till främre nivån räknas t ex strilänläggningar och flygbaser. Det bakre underhållet kommer att motsvara nuvarande TSB. Personalen i främre underhållet kommer att ställas direkt under flottiljerna och på sikt kommer de som vill och har kompetens, samt när nyanställning sker att få militär anställningsform. Bakre underhållet kommer att styras av sektorflottiljerna och organiseras på 14 olika platser i landet. Till övervägande delen kommer det att lokaliseras på Arméns miloverkstäder och benämnas teleavdelningar. Därmed avser man erhålla en för Försvarmakten gemensam resurs för teleunderhållet. Försvargrenstänkanudet som nu finns, hoppas man därmed komma ifrån. Förändringen innebär också, att nuvarande hyrda lokaler vid TSB replikpunkter, inte kommer att behövas, utan Försvarets verkstäder användes i stället.

Anledningen till de planerade förändringar är en utredning, som kallas U80 eller mera populärt Resareutredningen efter enmansutredaren Alf Resare. Resare erhöll sitt uppdrag av regeringen i December 1980 med målsättningen att minska på kostnaderna för underhåll av Försvarets materiel med särskild inriktning på bl a TSB-organisationen. Man ville bryta trenden, att underhållskostnaderna blir så höga att pengarna för inköp av ny materiel blir starkt beskurna. Utredningen har varit ute på en remissrunda som Försvarsdepartimentet nu håller på att bearbeta och skriva en proposition på, som sedan skall behandlas av riksdagen i vår.

Ytterligare en stor förändring i Resares förslag är att huvudverkstadsprincipen skall bort. Man föreslår att konkuranzen om underhållet och det tekniska ansvaret på ny materiel, skall ske mellan leverantören och andra företag.

Vad innebär nu denna förändring för nuvarande personal? Omorganisationen är planlagd att genomföras mellan 1984 - 86. Nuvarande personalstyrka i TSB är 730 man. Av dessa skall 223 man sysselsättas med det främre underhållet, som totalt kommer att omfatta 317 man. Det bakre underhållet beräknas omspänna 540 man av vilka Miloverkstäderna tillskjuter 96 och Marinens verkstäder 58

man. När utredningens förslag går i verkställighet beräknas ca 70 man bli övertaliga från nuvarande TSB-organisation.

Om förslaget antas av riksdagen kommer en detaljplanering att göras och då kan antalet förmodligen ändras något upp eller ner.

Utredningen har genom sina beräkningar kommit fram till att ca 200 man måste byta stationeringsort i och med den nya organisationen införes.

Slutligen en tabell som visar till vilka 14 orter teleavdelningarna skall lokaliseras, samt antalet personer på varje ställe enl Resares förslag.

<u>Sektor</u>	<u>Ort</u>	<u>Samgrupperas med</u>	<u>Personer/år</u>
Syd	Kristianstad	MV Kristinstad	55
	Karlskrona	Karlskronavarvets televstn	46
	Göteborg	MKV	31
	Karlsborg	MV Karlsborg alt F6	<u>27</u> <u>(159)</u>
Mitt	Kristinehamn	MV Kristinehamn	10
	Visby	MV Visby	19
	Linköping	MV Linköping	54
	Muskö	Örl B Ost	18
	Enköping	MV Enköping	47
	Gävle	MV Gävle	<u>22</u> <u>(170)</u>
NN	Östersund	MV Östersund alt F4	14
	Härnösand	NK	<u>18</u> <u>(32)</u>
ÖN	Umeå	MV Umeå	21
	Boden	MV Boden	<u>57</u> <u>(78)</u>
Summa			439 man

Till dessa kommer ca 40 man att tillföras för installationsarbeten. Verksledningen skall bestå av 47 personer, som inte heller är inräknade i tabellens antal.

Saxat ur gamla FFV-papper.

PROFASIN SEMESTERLIRADE OCH FÖRLORADE ORADTVIST

Bor med spänning länge emotsedda och i Värmlandspressen emdiskuterade kampen mellan fotbollsstorheterna Centr.Flygverks Garage och Lärarekåren Johannisberg Sporting Club ägde rum den 15.6. På Stadium de Johannisberg inför en kosmopolitisk publik kommen från Västerbotten i norr till Skåne i söder. De fruktade notabiliteterna från CVV anlände i sista minuten med två lustyachter. En deputation från motståndarlägret mötte upp på kajen och hälsade välkommen. Det ingick tydligen i motståndarnas taktik att redan från början försöka göra gästerna nervösa genom ett skrytsamt uppträdande.

Efter de sedvanliga preludierna rusade de båda lagen in. Under folkmängdens hyllningar och tog den nyansade, gröna rektangeln i besittning. Vid slantsinglingen överlämnade gästernas kapten till kollegan i andra laget en dyrbar gåva i form av en kulram (pris 1:25) samtidigt överlämnade v.b.Kalle ett fotbollsmål i miniatyr. Bredden på detta var 58 cm eller lika med fotens längd på hemmalagets målvakt. Spelet kunde börja. Gästerna vann lotten och valde att spela med den hårda vinden i ryggen. De väntade duellerna mellan Jumkilarn och backen Ahlgren uteblev enär den senare föredrog en angenäm samvaro med två skönheter på hedersläktaren i stället för slitet på plan.

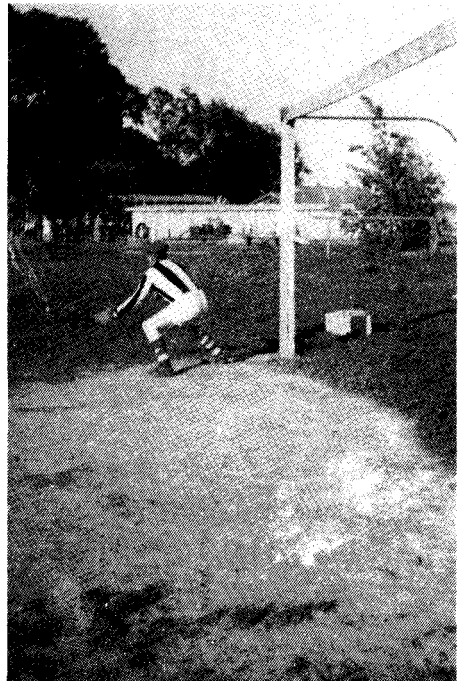

De båda lagen.

Striden började med att danskens nerver omedelbart sattes på prov genom att de främmande spelarna gång på gång likt balettkonstnärer dansade framför lärarnas mål. Trots en viss press fick man ändå det intrycket att farten hölls inne och krutet avsiktligt sparades. Åskådarna började redan tala om uppgjord match. Emellertid förrerade sig en boll ned mot det andra målet och medan målvakt Lindblom och c.h.Ståhlberg stod och lapade sol kunde Ludde o-störd göra första målet utan större ovationer från publiken. 0-1 passade tydligeo inte gästerna. Ståhlberg sattes in på högeryttern där han gick fram i sin karaktäristiska stil ibland med men för det mesta utan boll. Han kastade in en elegant passning till Skogman som endast hade att sätta foten till och 1-1 var ett faktum. Nu fick man några minuter se vad garagets mannar går för i sina bästa stunder. En våldsamt press mot Stålfar till halvlekens slut gjorde åskådarna förtvivalde. Gång på gång kom förädiska pass från höger fast spelet med förkarlek var förlagt till vänstersidan, där bl a Kalle hade en hård uppgörelse med bollen helt privat. Det slutade med att Kalle, som är ägare till en kolonistuga, planterade en kromosomrova under det bollen helt lugnt rullade andra öden till mötes. Att gästerna inte saknade temperament såg man när Junkilarn förtretad över bollens hyss gav denna en regelrätt höger. Domaren uppskattade inte renheten i slaget utan dömde frispark. För att i någon mån låta de bakre linjerna bortarbota resstelheten överläts anfallet för en stund

Dansken gör förtvivalde försök att gömma sig i en kartong.

ett parter färdig till språng.

åt hemmalaget. Sundholm, som inom parentes sagt, har felet att springa med för snabba och för långa kliv, råkade springa på en boll så att denna som en kanonkula flög rakt mot Lindblom. Denne försökte sig på det gamla cirkustrickset att låta en boll rulla uppför ena armen, över ryggen och nedför andra armen. Resultatet blev ett mål. Nu började det verkliga skränet runt läktarna.

Tack vare extrem strömlinjeform kunde Jarking relativt motståndslöst rusa fram på sin kant och verksamt bidra till Sundholms andra och tredje mål. Segernäs som var lagets store strateg och jämte Jarking innehavare av det vigaste munlädret sken nu som solen och ansåg segern säkrad. Först nu visade Värmlänningen sin skicklighet. Två drömmål blev följden. Även Kalle visade nu sin klass när han från 25 m håll i trängt läge tog sikte på en kvist i tvärribban på det egna målet för att å la biljard lägga upp en centring till sin inner. Denne tackade och tog emot, rundade Molin, gick förbi Sundholm och dribblade sig igenom Jarking. Danskens 58:a kom i vägen och mordlyste ur Buttes ögon när han skulle försöka sig på en Delsbostickare. På den uppdrivna farten förstod man att fotbollsadeln från andra sidan havet ämnade kvittera, men 2,5 sek felräkning på tiden gjorde att Garaget en smula snopna måste konstatera nederlaget.

von Köhlers ersättare hade ungdomen emot sig, samt gjorde för många dribblingar, passningar och ingripande i spelet för att kunna anses bra. Dessutom var han för snabb, men Fransson har säkert framtiden för sig. Ungefär samma fel vidlät Molin, som saknade hår på bröstet och blick för gåtaktik. Vad huvudspelet beträffar så hade Ludde den klart lysande huvudknoppen. Vid en nickduell med Junkil fick han högra sidans ena hårstrå svårt ramponerat. Segernäs hade något proffsbetonat över sitt spel. Jarking, som är van vid monsuner och passadvindar på Johannisbergsbukten kunde konsten att kryssa sig fram i motvind. Sundholm: Brrr... Dansken var hemmalagets bästa spelare såväl på som utom plan. Kalle som led av sviterna efter sjösjukan kom aldrig till sin rätt. Truck-Anders har ej samma resvana som sina lagkamrater och led därför av klimatsjuka. Bästa prestation näst Kalles ribbskott var när Butte iklädd svart slips efter matchen erhöll tröstande ord från Ludde. Sämsta prestation, när Dansken kräfsade bomullen ur Buttes öron för att öka mottagligheten för smutskastning. Bästa Replik: Dansken överraskades med att stå och hänga mot ett hangarhorn. Vid förfrågan vad han gjorde, kom svaret blixtnabbt: Jag tränar för matchen. Han fick emellertid inte mycket användning av hängmetoden när han stod öga mot öga framför garagets fenomenkedja.

IN MEMORIAM

Göran Norlén

Redan som barn var Göran livlig och framåt och hade lätt att få kamrater. Målmedvetet såg han sig om, för att få en bra utbildning. Han sökte till Flygförvaltningens Verkstadsskola och blev antagen. Göran var en god kamrat med många ideér och ambitiös i sitt skolarbete.

Tillsammans med sin hustru Lillemor och så småningom barnen, bodde och jobbade Göran i Göteborg, Linköping och kom åter till Västerås. Han hade ett ansvarsfullt jobb som serviceledare på Köpmannatjänst AB, ett ICA-företag. Det var på väg till ett sammanträde i tjänsten en regnig torsdagsmorgon, som den tragiska olyckan inträffade. Görans chef uttryckte sin beundran över det sätt som Göran tog sig an arbetsuppgifter och hans vilja att ställa upp i alla lägen.

Göran var också engagerad inom föreningslivet. Även FFV:s kamratförening och dess styrelse fick glädje av Görans tjänster och han var alltså en av de FFV-elever som bidrog till att Kamratföreningen lever vidare idag.

När nära vänner rycks bort i allt för unga år känns det svårt och sorgen tung. Vi känner för Lillemor och barnen, som inte längre får hem Göran till det hem som var hans fasta punkt i tillvaron. Hos många av oss FFV-are kommer minnet av Göran att finnas kvar.

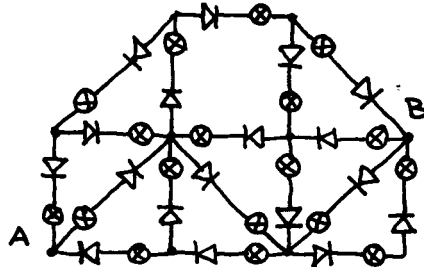
FFV:s Kamratförening/Styrelsen

JULNÖTEN

Lamporna i figuren har märkspänningen 24 V men lyser även för lägre spänningar, dock lägst 15 V. De kan utsättas för upp till 50 V spänning utan att gå sönder.

En spänning av 100 V påläggs mellan punkterna A och B, först med A positiv sedan med B positiv. I vilket fall lyser de flesta lamporna, och hur många lyser då?

Lamporna betraktas för enkelhetens skull som konstanta resistanser, och diodernas framspänningsfall försummas.

Svaret sändes senast 83 01 31 till: Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 00 Arboga. Bland inkomna svar belönas de fem först öppnade rätta lösningarna med varsin penninglott. Vinnarna presenteras i nästa nr.

De penninglotter som utlottades bland inbetalda medlemsavgifter och inkomna rätta svar på Julnöten tillföll följande medlemmar:

6142 Ulf Lundqvist Ingelstad	6037 Jan Lagerkvist Ronneby
6637 Tommy Lindberg Atvidaberg	5755 Stieg Svensson Örebro
4309 Sture Stridsberg Arboga	4818 Bertil Morén Linköping
6213 Jarl Fransson Stenungsund	6031 Kjell Jonsson Kalmar
6248 Jan-Ake Persson Karlsborg	5703 Arne Brahm Kungsör
6224 Crister Johansson Bjärred	5936 Sören Janeheden Arboga
6319 Anders Hegg Mjölby	

Vinnare av Julnöten: 6031, 5703 och 5936.

Bland dessa lotter utföll 3 st vinster på 50 kr.

Trivselhotell i Västerås

- 35 RUM 80 BÄDDAR
- 18 RUM MED BAD
- FRUKOSTMATSAL
- SÄLLSKAPSRUM MED FÄRG-TV
- EGEN PARKERING
- PERSONLIG SERVICE OCH TRIVSEL

 Hotell Arkad ab

Östermalmsgatan 25
Telefon 021-12 04 80